

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Jitky Zavřelové a Jana Kratochvíla v právní věci žalobkyně: **D. P.**, proti žalovanému: **město Hodonín**, se sídlem Masarykovo náměstí 53/1, Hodonín, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v odmítnutí uzavřít s žalobkyní nájemní smlouvu k hrobovému místu č. X na městském hřbitově v Hodoníně; v zápisu R. S. jako výlučného nájemce hrobového místa č. X na městském hřbitově v Hodoníně v roce 2007; ve skartaci spisu obsahujícího dokumentaci přepisu nájmu hrobového místa č. X na městském hřbitově v Hodoníně v roce 2007, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 12. 2025, čj. 31 A 90/2025-32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou domáhala ochrany před výše specifikovanými zásahy žalované, kterou krajský soud odmítl shora označeným usnesením. V rozsahu prvních dvou zásahů krajský soud shledal, že se týkají soukromoprávního jednání a nespádají do pravomoci správních soudů, a žalobu proto odmítl dle § 46 odst. 2 s. ř. s. V rozsahu třetího zásahu shledal, že žaloba proti němu je opožděná, a žalobu proto odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[2] Proti uvedenému usnesení podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) dne 13. 1. 2026 kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení, včetně včasnosti kasační stížnosti. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Dle § 106 odst. 4 s. ř. s. přitom platí, že *kasační stížnost se podává u Nejvyššího*

správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[4] V řízení před krajským soudem stěžovatelka nebyla zastoupena. Z doručanky na č. l. 33 spisu krajského soudu vyplývá, že napadené usnesení jí bylo doručováno obálkou do vlastních rukou (typ I.) ve středu 17. 12. 2025. Jelikož nebyla na jí uvedené adrese zastížena, byla zásilka v souladu s § 49 odst. 2 a odst. 3 písm. a) o. s. ř., ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s., uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb a stěžovatelce byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka si zásilku v desetidenní úložní lhůtě nevyzvedla, byla jí podle § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. doručena fikcí v poslední den této lhůty, tedy v pondělí 29. 12. 2025 (dne 27. 12. 2025 byla sobota).

[5] Posledním dnem pro podání včasné kasační stížnosti tedy bylo pondělí 12. 1. 2026 (§ 106 odst. 2 s. ř. s. a § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Z podacího razítka na obálce, kterou stěžovatelka kasační stížnost zaslala (č. l. 12 spisu Nejvyššího správního soudu), však vyplývá, že stěžovatelka kasační stížnost podala k poštovní přepravě až dne 13. 1. 2026, tedy opožděně.

[6] Opožděné podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle § 40 odst. 5 s. ř. s. sice platí, že *nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout*. V případě lhůty k podání kasační stížnosti však zákon obsahuje speciální právní úpravu, podle níž *zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout* (§ 106 odst. 2 s. ř. s. poslední věta). Závěr, že opožděné podání kasační stížnosti nelze prominout, soud konstantně zastává i ve své rozhodovací praxi (usnesení NSS ze dne 20. 2. 2024, čj. 1 As 14/2024-28, bod 7; ze dne 13. 6. 2022, čj. 5 As 154/2022-14, bod 8; či ze dne 23. 4. 2021, čj. 2 Afs 57/2021-53, bod 10; srov též usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 7. 2006, sp. zn. I. ÚS 735/05, či ze dne 26. 11. 2007 sp. zn. IV. ÚS 2043/07).

[7] Nejvyšší správní soud dodává, že podle ustálené judikatury doručení prostřednictvím fikce představuje formalizovaný způsob doručení, který nebere ohled na to, zda a kdy se účastník řízení s doručovanou písemností fakticky seznámil. Jako takový má tento způsob doručení za cíl zamezit především obstrukčnímu postupu účastníka řízení, který by záměrně mařil doručování, a tím i postup v řízení. Proto může být náhradní doručení uplatněno jen tehdy, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky (např. nález Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2013, sp. zn. III. ÚS 272/13). Na základě obsahu spisu soud neshledal soud ničeho, co by v dané věci zpochybnilo naplnění těchto podmínek. Z hlediska fikce doručení není rozhodné ani to, zda se stěžovatelka s rozhodnutím krajského soudu seznámila dle svého tvrzení až 7. 1. 2026, kdy byla zásilka fakticky vhozena do schránky, neboť je rozhodné, kdy nastala fikce doručení (usnesení NSS ze dne 7. 11. 2025, čj. 7 Ads 219/2025-12, bod 7).

[8] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] Protože je kasační stížnost opožděná, Nejvyšší správní soud se pro nadbytečnost nezabýval stěžovatelčinou žádostí o osvobození od soudních poplatků ani návrhem na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

pokračování

[10] O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 5. března 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu